

TIEN VARRELTA.

Teosofinen maailma ja sota. Postikulku on ollut sängen hidas näihin aikoihin, eikä meille vielä ole saapunut esim. Intiasta ja Amerikasta mitään teosofisia aikakauslehtiä, jotka jo olisivat ennättäneet puhua sodasta. Ainoastaan Englannista saapuneet ovat sodan asioita koskettelleet. Niistä päättäen teosofit ovat asettuneet hyvin reippaalle kannalle vaikeuksiin nähden; ovat muodostaneet liiton nimeltä „Teosofinen sotapalvelus“, jonka tarkoituksena on tarjota kotia pakolaisille, esim. saksalaisille tytöille (ylioppilaille ja kotiopettajattarille), jotka pennittöminä eivät ole päässeet kotimaahansa sodan alkaessa; tarjota apua kotimaisille puotipalvelijoille, sanomalehtireportereille, taiteilijoille j. n. e., jotka nyt ovat joutuneet työttömiksi; valmistaa seurustelua ja lukuhuoneita sekä iltamia sotamiehille niillä paikoin, missä sotajoukkoja on leiritetty y. m. Kaikesta päättäen Englanmin teosofit panevat rahojaan liikkeelle sen uskonsa innostamina, että tämä sota lopullisesti valmistaa uuden ajan tuloa.

Teosofia ja kasvatus. Neiti H. J:n toinen artikkeli tästä aineesta julkaistaan lokakuun Tietäjässä.

Teosofia Viitasaarella. Elokuun alkupuoliskolla T. S:n ylisihteeri vieraili Viitasaarella toht. J. Sonckin luona ja piti pyynnöstä julkisen esitelmän työväentalolla sunnuntaina 16 p:nä. Esitelmä kosketteli lyhyesti teosofisen maailmankatsomuksen pääpiirteitä, ja 3-400 nouseva kuulijakunta seurasi suurimmalla tarkkaavaisuudella puolentoista tuntia kestävästä puhetta. Iltapäivällä oli kysymyskokous, johon nähtävästi koko esitelmä-yleisö oli saapunut lukuunottamatta niitä, jotka laivoilla olivat poistuneet etäisiin koteihinsa. Meille kirjoitetaan Viitasaareltä, että tilaisuus „teki hyvin syvän vaikutuksen kaikkiin ja että teosofinen työ täällä saa siitä paljon apua“. Sunnuntai-iltana oli vielä yksityinen kokous T. S:n jäsenille ja läheisille ystäville, jotka päättivät ryhtyä säännölliseen looshityöhön, vaikkei looshia vielä ole paikkakunnalla.

Kirkonopin teosofia. Eräs ystävä kirjottaa Tietäjälle Pekka Ervastin kirjasta „Kirkonopin teosofia“ m. m. seuraavasti: „Kun lukee tuon kirjan, niin vastaan henki läpeensä tosikristillinen, puhdas ja mieltä ylentävä henki. Kristillisen teologian personoidut aatteet ja kuolleet dogmit muuttuvat eläviksi, todellista uskonnollisuutta syventäviksi tosiasioiksi. Kirkonopin siveysoppi opettaa meille esoterisesti katsoen samaa jumalviisautta kuin meidän aikamme teosofia. Kolmi-yhteinen jumala, pahan synty, vapahtajan armo, kaikki saa luonnollisen selityksensä . . . Tekijä tämän kuten muutkin kirjansa on ihmeen taidokkaasti pukenuk helposti ymmärrettävään, kansanomaiseen muotoon, joten kirjan pitäisi sopia tarjottavaksi vaikkapa ahdasmielisellekin kristitylle. Siinä ei tulkita uusia oppeja, vaan oman uskontomme ikivanhaa viisautta.

H. K.

Rauha keskellä rauhattomuutta. „Rauha on poissa maailmasta, mutta kuten tiedämme, on rauhaa siinäkin, missä on rauhattomuutta. Meidän teosofien

keskenkin kuuluu kysymyksiä, miten suhtautua nykyiseen aikaan, mutta eivätkö sellaiset kyselyt johdu vaillinaisesta teosofian tuntemuksesta? Eikö kysyjä siis tiedä, mitä teosofia opettaa, eikö hän tiedä, että sen tunnuslause on rakkaus, kaikkien ihmisten veljeys? Tutkikoon niitä, niin tietää, mitä on tehtävä ja miten on suhtauduttava aikaan“, kirjottaa Tietäjälle

H. K.

Sana paikallaan. Sanomalehdissämme on ollut englantilaisen kirjailijan H. G. Wells'in vetoaminen Amerikan kansaan, että se ei ryhtyisi avustamaan sotaa käyviä valtoja, varsinkaan ei Saksaa, ja siten pitkittämään tätä taistelua. Hän sanoo m.m.:

„Sittenkun sota on alkanut, olemme päättäneet tehdä lopun sotilasvallasta maailmassa . . . Me emme vihaa Saksan kansaa, mutta me taistelemme hävittääksemme ainiaaksi tuon suunnattoman sotakoneiston, joka on painanut Europan kaikkia kansoja niin raskaasti, ettei kukaan amerikkalainen voi sitä edes uneksiakaan. Me taistelemme tehdäksemme kerta kaikkiaan lopun „kaiserilaisuudesta“ ja „kruppilaisuudesta“ . . . Europpa on surumielin heittäytynyt sodan kauheuksiin ja julmuuksiin, ja mille puolelle voitto koituukaan, ei paljon hurraata huudeta voiton kunniaksi. Mutta luja vakaumuksemme on, että on syntyvä uusi Europpa, painostuksesta vapautunut, rauha turvattuna. tahdotteko auttaa meitä? Oletteko valmis ottamaan osaa tämän sodan loputtua konferenssiin, jossa taataan maailmanrauha? Me vetoamme teihin koko ihmiskunnan tulevaisuuden nimessä . . .”

Hätää-kärsivät. Vaahan-lehdessä kirjottaa K. M. Betts:

„Miljonia sydämiä murtuu surusta tänä päivänä yli maailman – miljonit tulee murtumaan huomenna. Miljonit tulevat, ennenkuin tämä sota on loppunut, lausumaan Kristuksen nimen ja löytämään Hänet sydämensä autiudessa. Varmasti heidän rukouksensa – kohonneet unettomina öinä, kun kaikki uinuu paitsi tuska ja Rakastetun etsiminen – ovat saapuneet Hänen asuntoihinsa. Ja Hänen vastauksensa on se elävä henki, joka kohottaa maailmaa tänä päivänä. Eikö tämän takia ansaitse kärsiä sodan tuskia? Eikö ansaitse meidän jokaisen mennä alas varjoon hätääntyneitä auttamaan, jos viisausoppimme siitä elpyy uuteen elämään ja syttyy ihmiskunnan palvelemiseen?“

Palomaan uusi kirja „Sukupuolielämän salaisuudet“ ansaitsee kaikkea huomiota. Tämmöisenä aikana, jolloin mielet itsestään kääntyvät sota-asioihin ja ovat niistä jännitettyinä, on terveellistä niin usein kuin mahdollista kiinnittää huomiotaan toisenlaisiin asioihin kirjallisuuden välityksellä. Teosofisia kirjoja ei nyt pidä laininlyödä, ei jättää lukematta eikä ostamatta ja Palomaan kirjat ovat kyllä omiansa jännittämään mieltä ja herättämään ajatuksia omituisen kirjoitustapansa kautta.

Lahjoja teosofiselle liikkeelle. „Teosofinen Kannatusliitto“ heinäk. – elokuu: Lahjatili Smk 62: 94. Säästölaatikotili Smk. 113: 07. Kassa ³¹/_s Smk. 1906: 31. Puhdas omaisuus ³¹/_s Smk. 2239: 89.

Huom.! Avustukset y. m. ovat tästedes lähetettävät osoitteella: Åggelby, Teosofinen Päämaja joko Pekka Ervastille tai rahastonhoitajalle Harald Tanner'ille. „Maakassa“ on vastaanottanut: S. 400: —. „Temppeleirahasto“ 60: —.

(Tietäjä 1914 Syyskuu N:o 9, ss. 358-360)